

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Cap. XI. Cur omnes Angeli communi nomine virtutes cœlestes vocentur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-38621

Hierarchicas autem illuminationes idcirco proportionales dicit, quia in sacris potestati-
bus, ubi alii superiores, alii inferiores consti-
tuti sunt, divinas illuminationes non omnes
uno modo percipiunt. Superioribus enim &
capacioribus in donis gratiæ amplius tribuitur:
inferioribus secundum modum capacitatis suæ
minus participandum præbetur. Secundum
hunc itaque modum, quo vel in singulis hierar-
chiis, diversis ordinibus, & diversis animis dif-
ferenter divini illuminationes tribuuntur, u-
nusquisque etiam animus in semetipso in eis-
dem illuminationibus rationabili differentia à
minoribus ad majora excrefcens provehitur...
propter has igitur ascensiones gradus virtutum
dispositi sunt, per quas videlicet ascensiones
unumquodque, id est, unusquisque animus ascen-
dens per eas fit in participatione si fit particeps
superincognitissimæ purgationis, & plenissimi
luminis, & antepfectæ perfectionis &c.

Ex quo documento & expositione ejus in-
ferunt Mylici, quo major fuerit purgatio, eo
majorem futuram illuminationem, & perfe-
ctionem. Et non ascendendum ad contempla-
tionem quæ exerceatur in parte superiori, quin
prius exerceatur meditatio quæ fit in parte me-
dia, id est, imaginatio & ratio. De quibus
videatur N. Josephus à JESU MARIA in 1. p.
Asc. lib. 3. c. 1. & Concord. Myst. l. 1. c. 1. n. 5. & l.
2. c. 1. n. 3. & c. 17. n. 2. Videatur etiam infra
Resolutio 14.

Potest etiam applicari ad illam celebrem
distinctionem portionum animæ infimæ, me-
diæ, & supremæ, de qua aliquid diximus in ca-
rena Prop. 1. Ref. 3. & de quo etiam infra dicta
Resolut. 14. & 21.

Documentum 22.

I Oquendo S. D. de 1. hierarchia in principio
hujus capituli ait: in eam immediate ascendendo
occultior, & manifestior divinitatis illuminatione
purgatur, & illuminatur, & perficitur: occultior qui-
dem antiquam invisibilior, & magis simplicata, &
unificata: manifestior vero ut ante data, & primo lu-
cet, & universalior, & magis in eam (ut oportet)
forma effusa.

Expositio
Hugo.

Exp. Hug. Sensus est: quia divina illumina-
tio in istam hierarchiam primo effunditur,
idcirco ipsa perfectius illuminatur. Quanto au-
tem perfectius in ea sunt, spiritus unam
illuminationem suscipiunt, tanto perfectius &
clarius lucentes in ipsa una forma unius lumi-
nis unum fiunt: & quod in ipsis diversum ex na-
tura multipliciter distinguitur, una claritatis
forma superveniente cunctis dissimile non vi-
detur. Ita ergo ista hierarchia quia prius lucet,
perfectius lucet: & quia perfectius lucet, uni-
versalius, vel similis, vel expressius lucet: quia
expressius lucet, manifestius lucet. Quæ ergo
essentialiter occultior est, formaliter est mani-
festior: & quæ subtilior est ex natura, clarior
est ex gratia. Hæc ille.

Hinc dicunt Mylici universales actus
contemplationis perfectiores esse particulari-
bus, de quo N. Josephus à JESU MARIA 1. p.
Asc. l. 2. c. 1. & c. 14. & l. 3. c. 22. Concord. l. 2.
c. 11. & l. 3. c. 9.

Videatur Resolut. 69. & 70.

CAPVT XI.

*Quare omnes caelestes essentia communi-
ter virtutes caelestes nomi-
nantur.*

R Espondet S. D. caelestes spiritus dividi in
essentiam, virtutem, & operationem: Unde
licet virtus sit proprium nomen secundi ordinis
secundæ hierarchiæ; tamen omnes communi-
ter possunt appellari virtutes, quia virtutem ali-
quam habent.

Citatur à D. Thom. 1. p. q. 108. a. 5. ad 1. &
in 3. p. suppl. q. 73. art. 3. & in 2. dist. 10. q. 1.
a. 2. in quibus locis eadem doctrina de nomine
virtutis invenitur, nihilque peculiariter ad my-
sticos spectans.

CAPVT XII.

*Quare secundum homines hierarchia
Angeli vocantur.*

R Espondet, Antistes vocari Angelos, quia
in docendo participant Angelicam prop-
rietatem, & in munere interpretandi: Ange-
los etiam, & homines sanctos vocari Deos,
quod DEUM imitentur, quia possunt, & ad ejus
unionem convertantur.

D. Th. citat hoc cap. 2. q. 2. a. 6. & in 2. dist.
10. q. 1. a. 2. & q. d. diver. q. 29. a. 5.

CAPVT XIII.

*Quare à Seraphim dicitur purgatus
fuisse Prophetas Isaias.*

D icit Angelum vocari Seraphim ex munere
purgandi, item supremo ordini attribuit
post DEUM omnem illustrationem inferio-
rum. In visione Isaiæ explicat quid significet
alæ Seraphim, quid hymnodia &c.

Citatur à D. Thom. 1. p. q. 112. a. 2. ubi cum
Dion. resolvit Angelos inferiores tantum mit-
ti, de lege ordinaria, similiter, in 1. dist. 15. q. 1.
a. 1. & dist. 17. q. 1. a. 4. & in 2. dist. 10. q. 1. ar. 2.
& 4. & dist. 11. q. 1. a. 2.

Documentum 23.

I N omnibus intellectibus proportionaliter superlu-
cet &c. Solaris radii distributiones in primam ma-
teriam bene distributa implent omnium lucido-
rum: & per eam manifestius propriis declarat
splendores: accedens vero crassioribus materis
obscuriorem habet distributivam super appropria-
tionem ex illuminatione materiarum ad illumina-
tionis distributivam habitum in opportunitate,
& paulo post ex hoc ad perfecte fere in-
distributum coarctatur. Iterum ignis caliditas
magis se ipsam distribuit in capaciora, & ad
similitudinem suam bene convenientia, & fa-
cilia.

Exp. Hug. cum DEUS omnibus communi-
ter superluceat, distribuit propriam illumina-
tionem secundum hoc quod unaquæque dispo-
sicio sive ordo secundum propriam mensuram
capax

Lux spi-
rituali
mentes
puras e-
deseca-
perfecti
illumi-
nat.

Expositio
Hugo.